

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. K.**, zast. opatrovníkem O. p. p. u., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2005, č. j. 11 Az 7/2005 – 19,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 19. 7. 2005, č. j. 11 Az 7/2005 – 19, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2005, č. j. OAM-3450/VL-20-BE07-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedla, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenovala ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatelka konstatovala, že její problémy s manželem, který ji ohrožuje a nutí ke spolupráci při distribuci drog, jsou jen zdánlivě soukromého charakteru. Na Ukrajině není bezpečné žít, policie je o problému informována, ale je prakticky nečinná. Stěžovatelka k tomu poukázala na čl. 43 a čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování postavení uprchlíků. Stěžovatelka požádala o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 10. 2005, č. j. 11 Az 7/2005 – 34, zamítl návrh žalobkyně na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vyzval stěžovatelku k předložení plné moci udělené advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Podáním ze dne 4. 11. 2005 předložila stěžovatelka Městskému soudu v Praze plnou moc udělenou JUDr. Marii Cilínkové, advokátce.

Dne 15. 12. 2005 byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatelky. Nejvyšší správní soud však přípisem ze dne 2. 2. 2006, č. j. 4 Azs 446/2005 – 43, vrátil spis Městskému soudu v Praze, aby zajistil odstranění vad kasační stížnosti.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 2. 2006, č. j. 11 Az 7/2005 – 44, vyzval stěžovatelku k doplnění kasační stížnosti. Zástupkyně stěžovatelky v reakci na tuto výzvu podáním ze dne 14. 3. 2006 soudu sdělila, že stěžovatelku z důvodu její nesoučinnosti již nezastupuje.

Městský soud v Praze poté usnesením ze dne 21. 6. 2006, č. j. 11 Az 7/2005 – 58, vyzval stěžovatelku k předložení plné moci udělené advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a k doplnění kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručováno na adresu uvedenou v potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech a potvrzenou příslušným orgánem Policie České republiky a žalovaným (P. 10, K. 200/10). Zásilka však byla Městskému soudu v Praze vrácena jako nedoručená s poznámkou, že se stěžovatelka odstěhovala.

Městský soud v Praze proto usnesením ze dne 21. 7. 2006, č. j. 11 Az 7/2005 – 61, ustanovil stěžovatelce opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům. V odůvodnění tohoto usnesení Městský soud v Praze uvedl, že se mu ani ve spolupráci s orgány Ministerstva vnitra a Policie České republiky nepodařilo vypátrat místo současného pobytu stěžovatelky, která se z posledního místa pobytu odstěhovala bez udání adresy. Proto jí Městský soud v Praze ustanovil opatrovníka.

Podáním doručeným Městskému soudu v Praze dne 25. 7. 2006 stěžovatelka prosila o ukončení kasační stížnosti. Městský soud v Praze proto dne 21. 9. 2006 opětovně předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil podání stěžovatelky ze dne 25. 7. 2006 a dospěl k závěru, že je nelze bez dalšího považovat za zpětvzetí kasační stížnosti, neboť by se mohlo jednat rovněž o žádost o urychlení rozhodnutí ve věci samé.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatelka) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle zjištění Městského soudu v Praze není místo pobytu stěžovatelky na území České republiky známo a je zřejmé, že se stěžovatelka nezdržuje v místě hlášeného pobytu (P. 10, K. 200/10), přičemž z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu Městskému soudu v Praze, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámila, když prosba o ukončení kasační stížnosti neobsahuje údaj o místě pobytu stěžovatelky a byla podána osobně na podatelnu Městského soudu v Praze.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani neodstraňoval nedostatky podání stěžovatelky.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu